Dosarul nr. 1-39/2025
1-2503847-09-1-24032025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

06 mai 2025 or. Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești)
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Anatolii Blinov
Grefier Cătălina Rarancean
cu participarea:
Procurorului Sergiu Mititelu
Apărătorului inculpatului Boris Șobea
Inculpatului Alexandru Susanu

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Susanu Alexandru ***** născut la *****, IDNP 2003037037250, domiciliat în or. Fălești str. Bălțului nr. 17, ap. 20, în relații de concubinaj, are patru persoane la întreținere, studii medii, nesupus militar, angajat în calitate de șofer la S.R.L. „Legi Lux”, fără grad de dezabilitate, reținut sau arestat în prezenta cauză nu a fost, cetățean al Republicii Moldova, posedă limba de stat, încadrat în grad de dizabilitate „Grad accentuat”, anterior judecat prin:

- sentința din 18 martie 2025, a Judecătoriei Bălți, sediul Central în temeiul art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 1 (unu) an închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (unu) an.

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 264[1] alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 24.03.2025 – 06.05.2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

1. Fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul Susanu ***** la data de 11 martie 2025, aproximativ în jurul orelor 19.25, seara, fiind deţinător al permisului de conducere ce îi acordă dreptul de a conduce mijloace de transport de categoria „B”, aflându-se la volanul automobilului de model „TOYOTA PRIUS”, cu numărul de înmatriculare ***** deplasându-se pe strada Bălţului or. Făleşti, intenţionat, contrar prevederilor punctului 14 lit. a) al Regulamentului circulaţiei rutiere care

indică „conducătorului de vehicul este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, conducea mijlocul de transport nominalizat în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, exprimată în prezenţa în aerul expirat de către acesta a concentraţiei vaporilor de alcool de 1,14 mg/1, fapt confirmat în urma testării alcoolscopice a acestuia, precum şi prezenţa în sângele acestuia a alcoolului etilic în cantitate de 3,38 g/1, fapt confirmat prin raportul de constatare nr. 202506P0119 din data de 14.03.2025.

Acțiunile lui Susanu Alexandru au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală în temeiul art. 264^1 alin. (1) Cod penal, adică pentru „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l și de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, și care deține permis de conducere”*.

2. Privind procedura.

În ședința de judecată, la 10 aprilie 2025, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Alexandru Susanu a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, confirmată de apărătorul acestuia, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, indicând că vina o recunoaște integral.

În ședința de judecată, inculpatul Alexandru Susanu a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina integral în săvârșirea infracțiunii.

Apărătorul Boris Șobea, care acționează în interesele inculpatului, în baza mandatului avocațial nr. 1839559 din 13 martie 2025 (f.d. 68), în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, iar acuzatorul de stat Mititelu Sergiu nu a obiectat în privința admiterii cererii.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364^1 alin. (1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Susanu Alexandru din cererea întocmită de ultimul personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste

argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere inclusă în procesul verbal al ședinței de judecată din aceiași dată cererea inculpatului cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestuia conform regulilor de audierea a martorului.

3. Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul Susanu ***** în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 Cod de procedură penală, a declarat că susține integral rechizitoriul. Suplimentar a declarat că, la data de 11 martie 2025 a fost sunat de un cunoscut din or. Fălești. În oraș s-a întâlnit cu niște cunoscuți cu care a consumat băuturi alcoolice, vin și votcă. Ulterior a condus mijlocul de transport, unde a fost stopat de angajații poliției. Deține permis de conducere din anul 2008, iar din motiv că este invalid, unica sursă de existență deste activitatea de șofer. Anterior, prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Cental din luna martie 2025, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare cu suspendare condiționată pe un termen de 1 an. Sentința respectivă fiind irevocabilă. Concubina nu este angajată în câmpul muncii, acesta este operată la picior. Se căiește și regretă cele comise.

4. Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Susanu Alexandru a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura” și „cauza” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit (f.d. 69, 74, 97-105).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art. 101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Susanu Alexandru își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile martorului Coman Cristina, care a declarat că**, la data de 11.03.2025, în jurul orei 19:20, deplasându-se la volanul automobilului personal, model „Volkswagen Passat”, cu numărul de înmatriculare „PQD 151”, pe strada Pieţei din oraşul Făleşti, în direcţia străzii M. Eminescu, în apropierea magazinului agricol, a observat că în faţa sa era parcat un taxi. După ce s-a asigurat din toate părţile, a ieşit pentru a-l ocoli. În timp ce efectua această manevră şi intenţiona să vireze la dreapta, pe strada M. Eminescu, a observat că, din stânga sa, un automobil de model „Toyota Prius”, de culoare albă, aparţinând unui serviciu de taxi, era parcat chiar la colţul intersecţiei. La volanul acestuia se afla o persoană de gen masculin. La un moment dat, acesta a pornit brusc şi, în timp ce vira la dreapta, automobilul „Toyota Prius” a lovit vehiculul său în aripa din spate, partea stângă, după care şi-a continuat deplasarea, fără să se oprească. Presupune că şoferul nici nu a observat şi nu a simţit impactul, deoarece a continuat să circule pe strada Pieţei, după care a virat la dreapta. Imediat ce a simţit impactul, a oprit pe loc, deoarece accidentul s-a produs chiar în faţa Inspectoratului de Poliţie Făleşti. După ce a fost lovită, un echipaj al poliţiei rutiere s-a pus în mişcare din urma taxiului. Stând de vorbă cu taximetriştii parcaţi în apropierea locului accidentului, aceştia i-au comunicat că şoferul care a provocat accidentul este cetăţeanul Susanu ***** locuitor al municipiului Bălţi. În urma accidentului, ea nu a suferit nicio traumă, însă automobilul său a fost deteriorat, motiv pentru care a depus o plângere la poliţie împotriva lui Susanu ***** solicitând recuperarea pagubelor. Nu a avut posibilitatea să discute cu acesta şi nici să afle poziţia acestuia cu privire la incident (f.d. 43-44);

- **declarațiile martorului Vatavu Dan, care a declarat că,** la data de 11.03.2025, a fost implicat în serviciul de 24 de ore în calitate de şofer al grupei operative. În jurul orei 19:20, aflându-se în faţa Inspectoratului de Poliţie Făleşti, în timp ce vorbea la telefonul mobil, a observat că, vizavi de Inspectorat, la colţul străzilor M. Eminescu şi Pieţii, era parcat un automobil de model „Toyota Prius”, de culoare albă, cu şasea „taxi” pe acoperiş. La un moment dat, a observat cum acest automobil a accelerat brusc şi, pornind de pe loc, s-a deplasat în direcţia străzii Pieţii, tamponând cu partea din faţă un automobil de model „Volkswagen Passat”, care se deplasa pe strada Pieţii în direcţia străzii M. Eminescu. După impact, şoferul nu sa oprit, continuându-şi deplasarea pe strada Pieţii. Imediat după ce a văzut accidentul şi a înţeles că persoana vinovată s-a eschivat de la faţa locului, a fugit în interiorul Inspectoratului şi i-a informat pe colegii din cadrul Serviciului de Patrulare, subofiţerii Ciupercă Alexandru şi Chirniţchi Serghei, despre evenimentul la care a fost martor ocular. Colegii s-au urcat în automobilul de patrulare, au conectat girofarul şi s-au deplasat în jos pe strada M. Eminescu, care este paralelă cu strada Pieţii, în scopul de a intercepta automobilul model „Toyota Prius”. În scurt timp, subofiţerul Serviciului de

Patrulare Chirniţchi Serghei a efectuat o înştiinţare telefonică către Serviciul de Gardă, informând că automobilul model „Toyota Prius” a fost localizat pe strada Bălţului din oraşul Făleşti, iar şoferul acestuia posibil se află în stare de ebrietate. După ceva timp, colegii s-au întors la Inspectoratul de Poliţie, având cu ei o persoană de sex masculin, necunoscută lui, identificată ulterior ca fiind Susanu ***** şoferul automobilului model „Toyota Prius”. Reieşind din comportamentul acestuia - vorbire neclară, mişcări încetinite, mers nesigur, stare de dezorientare, în plus era desculţ şi se simţea miros puternic de alcool, a înţeles că se afla în stare de ebrietate. În urma testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, s-a stabilit că în aerul expirat de către Susanu Alexandru se afla alcool în concentraţie de 1,14 mg/1. (f.d. 46-48);

- **declarațiile martorului Ciuperca ***** care a declarat că,** la data de 11.03.2025, a fost implicat în serviciul de zi, de la ora 08:00 până la ora 20:00, în cadrul Echipei de Patrulare şi Reacţionare Operativă, împreună cu subofiţerul superior Chirniţchi Serghei, cu automobilul de serviciu, model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare „MAI 9157”. În jurul orei 19:20, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliţie Făleşti, a fost informat de către colegul, subofiţerul serviciului de gardă Dan Vatavu că, cu câteva secunde în urmă, a fost martor ocular al unui accident rutier care a avut loc în faţa Inspectoratului de Poliţie Făleşti. În timpul acestuia, un automobil de serviciu taxi, model „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare „ET*****”, a tamponat un automobil model „Volkswagen Passat” şi a părăsit locul accidentului, deplasându-se în jos pe strada Pieţii din oraşul Făleşti. Imediat după primirea informaţiei, împreună cu Serghei Chirniţchi, s-au urcat în automobilul de serviciu, a pornit girofarul şi s-au deplasat pe strada M. Eminescu, care este paralelă cu strada Pieţii, pentru a-i ieşi în întâmpinare. Astfel, a ajuns pe strada Bălţului şi în zona staţiei PECO Rompetrol, au virat la stânga, intrând în curtea blocurilor amplasate pe strada Bălţului. În curte, a observat automobilul model „Toyota Prius”, de culoare albă, cu numărul de înmatriculare „ET*****”, al cărui şofer reuşise deja să-l parcheze. Cu toate acestea, automobilul avea motorul pornit şi farurile aprinse. Totodată, în timp ce s-au apropiat, a observat că şoferul automobilului de model „Toyota Prius”, imediat ce a oprit motorul, a sărit de pe bancheta şoferului pe bancheta pasagerului din spate. Atunci, în grabă, a conectat body-camera şi, părăsind salonul automobilului de serviciu, a fugit în direcţia automobilului de model „Toyota Prius”. A deschis portiera din partea şoferului şi l-a prins pe şofer în timp ce încerca să sară pe bancheta din spate. Totodată, a observat că acesta a aruncat cheile automobilului şi telefonul mobil sub bancheta pasagerului din faţă. În salonul automobilului se afla o singură persoană de sex masculin, care s-a prezentat ca fiind Susanu ***** născut în 1987, şi care era şoferul acestuia. Alte persoane nu erau nici în interiorul și nici în apropierea automobilului. În timpul discuţiei cu cetăţeanul Susanu ***** reieşind din comportamentul acestuia - vorbire neclară, mişcări încetinite şi un miros puternic de alcool atât din interiorul automobilului, cât şi din cavitatea bucală, a realizat imediat că acesta se afla în stare de ebrietate. La întrebarea referitoare la motivul pentru care nu s-a oprit după ce a comis accidentul şi a părăsit locul acestuia, nu a putut oferi un răspuns. Ulterior, Susanu Alexandru a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, automobilul a fost ridicat şi transportat la parcarea specială, iar şoferul a fost condus la sediul Inspectoratului de Poliţie Făleşti, unde a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Rezultatul testului a indicat o concentraţie de alcool de 1,14 mg/1 în aerul expirat. Totodată, Susanu Alexandru a recunoscut că a consumat alcool împreună cu concubina sa, aflându-se în municipiul Bălţi,

unde s-a certat cu aceasta, după care a venit cu maşina la Făleşti, unde deţine un apartament pe strada Bălţului. Ulterior, după testarea alcoolscopică, cetăţeanul Susanu Alexandru a fost condus la sediul Spitalului Raional Făleşti, unde a fost supus examinării medicale de către medicul de gardă pentru stabilirea stării de ebrietate şi a naturii acesteia. Totodată, i-au fost prelevate mostre de sânge pentru expertiză, în două eprubete a câte 10 ml fiecare. Materialele acumulate în cazul conducerii de către Susanu Alexandru a automobilului de model ,,Toyota Prius" în stare de ebrietate avansată, împreună cu mostrele de sânge, au fost transmise către Secţia de urmărire penală (f.d. 49-51);

- **declarațiile martorului Chirnițchi Serghei, care a declarat că,** la data de 11.03.2025, a fost implicat în serviciul de zi, de la ora 08:00 până la ora 20:00, în cadrul Echipei de Patrulare şi Reacţionare Operativă, împreună cu subofiţerul superior Ciuperca ***** cu automobilul de serviciu, model ,,Dacia Duster", cu numărul de înmatriculare MAI 9157. În jurul orei 19:20, aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliţie Făleşti, a fost informat de către colegul său, subofiţerul serviciului de gardă Dan Vatavu că, cu câteva secunde în urmă, a fost martor ocular al unui accident rutier care a avut loc în faţa Inspectoratului de Poliţie Făleşti. În timpul acestuia, un automobil de serviciu taxi, de model ,,Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare ,,ET*****", a tamponat un automobil de model ,,Volkswagen Passat" şi a părăsit locul accidentului, deplasânduse în jos pe strada Pieţii din oraşul Făleşti. Imediat după primirea informaţiei, împreună cu Ciuperca ***** s-au urcat în automobilul de serviciu, a pornit girofarul şi s-au deplasat pe strada M. Eminescu, care este paralelă cu strada Pieţii, pentru a-i ieşi în întâmpinare. Astfel, a ajuns pe strada Bălţului şi în zona staţiei PECO ,,Rompetrol", a virat la stânga, intrând în curtea blocurilor amplasate pe strada Bălţului. Aici, în curte, a observat automobilul de model ,,Toyota Prius, de culoare albă, cu numărul de înmatriculare ***** al cărui şofer reuşise deja să-l parcheze. Cu toate acestea, automobilul avea motorul pornit şi farurile aprinse. Totodată, în timp ce s-au apropiat, a observat că şoferul automobilului de model ,,Toyota Prius", imediat ce a oprit motorul, a sărit de pe bancheta şoferului pe bancheta pasagerului din spate. Atunci, în grabă, Ciuperca Alexandru a conectat body-camera şi, părăsind salonul automobilului de serviciu, a fugit în direcţia automobilului de model ,,Toyota Prius". Ciuperca Alexandru a deschis portiera din partea şoferului şi l-a prins pe şofer în timp ce încerca să sară pe bancheta din spate. Totodată, a observat că acesta a aruncat cheile automobilului şi telefonul mobil sub bancheta pasagerului din faţă. În salonul automobilului se afla o singură persoană de sex masculin, care s-a prezentat ca fiind Susanu ***** născut în 1987 şi care era şoferul acestuia. Alte persoane nu erau nici în interiorul, nici în apropierea automobilului. În timpul discuţiei cu Susanu ***** reieşind din comportamentul acestuia - vorbire neclară, mişcări încetinite şi un miros puternic de alcool atât din interiorul automobilului, cât şi din cavitatea bucală, a realizat imediat că acesta se afla în stare de ebrietate. La întrebarea referitoare la motivul pentru care nu s-a oprit după ce a comis accidentul şi a părăsit locul acestuia, nu a putut oferi un răspuns. Ulterior, cetăţeanul Susanu Alexandru a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, automobilul a fost ridicat şi transportat la parcarea specială, iar şoferul a fost condus la sediul Inspectoratului de Poliţie Făleşti, unde a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul Drager. Rezultatul testului a indicat o concentraţie de alcool de 1,14 mg/1 în aerul expirat. Totodată, Susanu Alexandru a recunoscut că a consumat alcool împreună cu concubina sa, aflându-se în municipiul Bălţi, unde s-a certat cu aceasta, după care a venit cu maşina la Făleşti, unde deţine un apartament pe strada Bălţului. Ulterior, după

testarea alcoolscopică, Susanu Alexandru a fost condus la sediul Spitalului Raional Făleşti, unde a fost supus examinării medicale de către medicul de gardă pentru stabilirea stării de ebrietate şi a naturii acesteia. Totodată, i-au fost prelevate mostre de sânge pentru expertiză, în două eprubete a câte 10 ml fiecare. Materialele acumulate în cazul conducerii de către Susanu Alexandru a automobilului de model „Toyota Prius", în stare de ebrietate avansată, împreună cu mostrele de sânge, au fost transmise către Secţia de urmărire penală (f.d. 52-54);

- **procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din data de 11 martie 2025**, potrivit căruia s-a constatat că Susanu Alexandru a condus mijlocul de transport, de model „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare ***** fiind în stare de ebrietate alcoolică (f.d. 6);

- **procesul-verbal de testare alcoolscopică din data de 11 martie 2025 și rezultatul testului alcoolscopic „Drager 6810" nr. 4937**, din care rezultă că în aerul expirat de Susanu Alexandru s-a depistat o concentrație de alcool în cantitate de 1,14 mg/l (f. d. 7, 8);

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 11 martie 2025, potrivit căruia Susanu Alexandru a fost înlăturat de la conducerea vehiculului de model „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare ***** din motiv că conducea mijlocul de transport aflându-se în stare de ebrietate alcoolică (f.d. 11);

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 11 martie 2025 și planșa fotografică, în cadrul căruia a fost ridicat automobilul de model „Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare ET***** (f.d. 12-13);

- procesul-verbal nr. 27 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din data de 11 martie 2025, în cadrul căruia Susanu Alexandru a fost supus examinării medicale, fiindu-i stabilită stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f. d. 19-20);

- **procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din data de 11 martie 2025**, din care rezultă că în prezența medicului de gardă Goroșciuc Evghenii și asistenta medicală, Malenichi Cristina, au fost ridicate două eprubete cu sânge colectate de la Susanu Alexandru a câte 10 ml fiecare (f. d. 22);

- **raportul de expertiză judiciară nr. 202506P0119 din 14 martie 2025** și planșa fotografică, potrivit căruia în proba de sânge prezentată pe numele lui Susanu Alexandru s-a depistat alcool etilic în cantitate de 3,38 g/l (f. d. 27-28, 29);

- **procesul-verbal de ridicare din data de 11 martie 2025**, din care rezultă că de la șeful Serviciului de Patrulare, Dorin Rusu a fost ridicat un DVD-R cu inscripția „Omega" care conține două înregistrări video din 11 martie 2025 (f.d. 33);

- procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video și a suportului electronic din 17 martie 2025, potrivit căruia a fost examinat un disc DVD-R, cu inscripția „Omega", care conține două înregistrări video cu denumirea „testare" și „Spital sânge" (f.d. 34-35);

- procesul-verbal de examinare a documentului din data de 17 martie 2025, prin care a fost examinată copia procesului-verbala cu privire la contravenție, întocmit în privința lui Susanu Alexandru pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) și art. 243 alin. (1) Cod penal (f.d. 40).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Suplimentar, cu privire la întocmirea actelor de către agenții constatatori Chirnițchi Serghei și Ciuperca ***** și a actelor rezultate din acestea, materializate inclusiv prin tichetul „Drager” (f.d. 6-8, 11), se argumentează că agentul constatator nu are dreptul de a interveni și înregistra un fapt infracțional, acest drept revenind exclusiv organului de urmărire penală, dar agentul constatator are exclusiv obligații prevăzute la art. 262 și 273 Cod de procedură penală, adică de a întreprinde acțiuni care nu suferă amânare, cu întocmirea proceselor-verbale, în care se vor consemna acțiunile efectuate și circumstanțele constatate, iar actele de constatare întocmite vor constitui mijloace de probă și prin urmare, necesitatea testării alcoolscopice fiind o situație care nu suferă amânare, reieșind din riscul alterării informației care poate fi obținută la momentul depistării conducătorului auto în stare de ebrietate, în opinia instanței atribuie actelor întocmite de agentul constatator un caracter legitim și legal, reieșind din prevederile menționate supra și le consideră mijloace de probă pertinente cauzei și admisibile, la care se atribuie și cele rezultate în temeiul îndreptării agentului constatator.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire din 14 martie 2025, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Susanu Alexandru au fost încadrate juridic în baza art. 264^1 alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru ,,conducerea mijlocului

de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare".

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 Cod de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra.

În speță, instanța constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

La caz, instanța de judecată apreciază că Susanu Alexandru a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus o perioadă nedeterminată de

timp până la 11 martie 2025 mijlocul de transport, vehiculul de model „Toyota Prius” cu numărul de înmatriculare ***** în stare de ebrietate produsă de alcool.

Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat în acțiunile inculpatului fapta de conducere a mijlocului de transport pe un drum public, din or. Fălești, într-un interval de timp nedeterminat exact, însă până la data și ora nominalizată, în stare de ebrietate produsă de alcool și determinată de gradul avansat al acestuia, până când a fost stopat de către angajații poliției.

În conformitate cu art. 134^{12} Cod penal, prin stare de ebrietate alcoolică se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Respectiv, acțiunile date se confirmă direct prin declarațiile martorilor Coman Cristina, Vatavu Dan, Ciuperca Alexandru și Chirnițchi Serghei, dar și probele scrise din care rezultă indubitabil că inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, înregistrând din start o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,14 mg/l, iar în proba de sânge a concentrației de alcool etilic în cantitate de 3,38 g/l, atribuind astfel un nivel înalt de veridicitate al informației furnizate prin declarațiile martorilor menționați.

În acest context, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului Susanu ***** or aceștia au indicat neechivoc și în mod identic, că anume inculpatul conducea mijlocul de transport și se afla la volan până la momentul opririi sale, iar ulterior trecând testul alcoolscopic la somarea acestora, s-a stabilit exact starea de ebrietate cu grad avansat, testul respectiv cimentând concluziile stabilite de instanță.

De altfel, declarațiile martorilor menționați coroborează în consecutivitatea evenimentelor inclusiv cu probele scrise prin care a fost documentată conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate de către Susanu Alexandru și anume procesul-verbal de testare alcoolscopică cu anexă rezultatul analizatorului de tip „Drager 6810” cu nr. 4937, din 11 martie 2025, ora 19:07, în baza căruia, în aerul expirat de către Susanu ***** s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,14 mg/1, act care a fost recunoscut drept mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale, fiind totodată adus la cunoștință inculpatului imediat, ce se confirmă prin semnătura ultimului.

Astfel, instanța atestă veridicitatea declarațiilor martorilor în coroborare și cu alte mijloace de probă, care denotă legitimitatea testării alcoolscopice și faptul că inculpatul a fost informat despre rezultatul testării, pe care a avut posibilitatea ulterior să-l conteste sau să obiecteze împotriva acestuia, dar care la caz, nu a prezentat obiecții și nu au fost invocate aceste circumstanțe niciodată, inclusiv la etapa judecării cauzei, ci *a contrario*, a adoptat o poziție de căință activă și de recunoaștere a faptelor imputate și a vinovăției în comiterea lor, explicând integral în ședință de judecată, în detalii identice fapta incriminată, toate circumstanțele comiterii, inclusiv că a consumat anterior băuturi alcoolice.

În același timp, circumstanțele constatate, fiind confirmate atât prin declarațiile martorilor, cât și prin mijloacele de probă administrate la faza urmăririi penale prin acțiuni procesuale, instanța atestă că între acestea nu au fost constatate divergențe și pe cale de consecință denotă certitudinea și pertinența acestor probe.

În final, instanța precizează că infracțiunea prevăzută la art. 264^{1} Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică ce depășește limitele

de alcool admisibile, pe un drum public, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Susanu Alexandru.

De asemenea, instanța explică motivul infracțiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport având o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,14 mg/l, iar în sânge o concentrație de alcool de 3,38 mg/l.

Or, însăși inculpatul Susanu Alexandru a declarat în ședință de judecată că a urcat la volanul automobilului de model ,,Toyota Prius", cu numărul de înmatriculare ***** după ce în ziua de 11 martie 2025 a consumat băuturi alcoolice, fără să ofere o explicație plauzibilă despre motivele întemeiate care l-ar fi determinat chiar și după consumul acestor băuturi, să comită fapta imputată în lipsa eventuală a intenției de a o comite, din care rezultă că acesta a dorit și a urcat la volan cunoscând cu bună-știință despre faptul consumului băuturilor alcoolice, nu a fost impus de circumstanțe care exclud urmărirea penală să comită acest fapt, desconsiderând astfel normele legale și morale care interzic acest lucru.

Așadar, instanța conchide că inculpatul a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic categoric aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, indiferent de cantitatea de alcool consumată.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul Susanu Alexandru a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației (f.d. 55), fiind născut pe *****, nu se află la evidența Centrului Comunitar de Sănătate Mintală și a medicului narcolog (f.d. 63, 65), fiind caracterizat la locul de muncă ca fiind o persoană liniștită, fără vicii (f.d. 114), având certificat de încadrare în grad de dizabilitate nr. CI2403438 din 26 ianuarie 2024 – grad accentuat, stabilit la data de 19 decembrie 2023 *fără termen* (f.d. 67), în relații de concubinaj, are patru copii minori la întreținere, deține permis de conducere de categoria „B", cu nr. 086201747, eliberat la data de 30 septembrie 2008 (f.d. 56) și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, în forma agravantă prevăzută la art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Susanu Alexandru să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Susanu Alexandru a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție și în

acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracțiune de care a fost acuzat.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Susanu Alexandru și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului Susanu Alexandru sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal – „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Mititelu Sergiu, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Susanu Alexandru vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, sub formă de amendă în mărime de 1600 unități convenționale, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, de adăugat pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 18 martie 2025 și definitiv a-i stabili lui Susanu Alexandru pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă de 1 an și amendă în mărime de 1600 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, pedepse, care în temeiul art. 87 ali. (2) Cod penal urmează a fi executate de sine stătător. Totodată de încasat de la Susanu Alexandru cheltuielile de judecată în sumă de 375,80 lei, iar corpul delict – înregistrarea video, de păstrat la materialele cauzei penale pe tot parcursul păstrării cauzei penale. Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara de menținut până la intrarea sentinței în vigoare.

Apărătorul Boris Șobea, în dezbaterile judiciare a lăsat aplicarea pedepsei lui Susanu ***** la aprecierea instanței.

La rândul său, inculpatul Susanu Alexandru a subliniat în ultimul cuvânt faptul că îi pare rău de ce a făcut, a rugat aplicarea unei pedepse mai blânde, fiind deacord să achite amendă, dacă instanța va ajunge la această concluzie.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în

care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate

trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art. 16 Cod penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Susanu Alexandru face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securităţii circulaţiei mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile fundamentale – securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de judecată reține că Susanu Alexandru a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal şi totodată prezența circumstanţelor atenuante prevăzute la art. 76 alin. (2) Cod penal și anume căința sinceră.

În aceeași ordine de idei, instanța nu va reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel, în acest caz, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, urmează a fi stabilită în conformitate cu art. 80[1] Cod de procedură penală, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364[1] Cod de procedură penală coroborat cu art. 80[1] alin. (2) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Susanu Alexandru de răspundere penală conform prevederilor art. 53 Cod penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264[1] alin. (1) Cod penal stabileşte atât la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

În acest mod, în speţă, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, după aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (2) Cod penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantum *minim de 1500 unităţi convenţionale* și cuantum maxim *de până la 1875 unităţi convenţionale*, iar pentru pedeapsa cu închisoare în cuantum *minim de 1 an* și cuantum maxim *de până la 2 ani și 3 luni închisoare.*

Reieșind din cele menționate, având în vedere personalitatea inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de ai fi aplicată inculpatului o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă, or, pedeapsa sub formă de închisoare face parte din categoria pedepselor celor mai grave și anume constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârşirea unei

infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar.

Totodată, instanţa reţine, că inculpatul Susanu Alexandru întrunește condiții impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse alta decât închisoare. Aceste circumstanțe mai denotă şi faptul că utilizarea unei pedepse sub formă de închisioare, va crea inculpatului Susanu Alexandru probleme emoționale și poate duce la lipsa de îngrijire sau la o probabilitate înaltă de adoptare a unui comportament riscant şi delincvenţial în viitor.

În același rând, instanța susţine că este imperios necesar să invoce originea persoanei şi comportamentul acesteia până la săvârșirea infracţiunii, dar şi ulterior, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de cele comise, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, care la caz nu a trezit motive pentru aplicarea unei pedepse de o formă mai gravă.

Respectiv, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364^1 Cod de procedură penală și a art. 80^1 alin. (2) Cod penal o pedeapsă cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 75000 lei.

La stabilirea pedepsei instanța reține pericolul social al infracțiunii săvârșite, or reieşind din acţiunile ilicite ale inculpatului în domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în starea de ebrietate reprezintă grad și mai avansat de pericol.

Mai mult, instanța de judecată reține că, inculpatul Susanu Alexandru a comis infracțiune de conducerea mijlocului de transport, punând în pericol siguranţa sa şi a celorlalţi participanţi la trafic, iar sancţiunea care trebuie aplicată în prezenta cauză ar trebui să fie proporţională cu gravitatea faptei comise, iar regimul sancţionator ce trebuie impus acestuia nu trebuie să urmărească numai gravitatea infracţiunii comise, ci şi efectul pe care fapta sa o produce asupra societății.

În acest aspect, cu caracter de recomandare vin dispozițiile pct. 11 a Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11.11.2013 Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, potrivit căror, drept excepționale, vor fi astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei şi consecinţele ei, precum şi date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (**persoana cu dezabilități** severe şi **accentuate**), merite deosebite faţă de societate, alte circumstanțe de importanță majoră) apărute în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, precum și datele cu privire la personalitatea infractorului, circumstanţe, împrejurări, particularități, situaţii sau stări de lucruri, care constituie excepţie de la starea obişnuită a lor ori a personalităţii inculpatului, urmând a se ține cont de faptul, că împrejurările obişnuite sunt cele care predomină şi caracterizează majoritatea cetățenilor şi nu pot fi considerate excepţionale.

În continuare, instanța, conducându-se de imperativitatea sancțiunii normei speciale prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, coroborat cu prevederile art. 62 alin. (1) lit. b^1) şi art. 65^1, alin. (3) Cod penal, va aplica și pedeapsa complementară sub forma anulării dreptului de a conduce mijloacele de transport, cu posibilitatea redobândirii ulterioare a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

În continuare, instanţa statuează că prin sentinţa definitivă din 18 martie 2025 emisă de Judecătoria Bălți, sediul central, în dosarul nr. 1-892/2024, inculpatul Susanu Alexandru a

fost condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 (unu) an, iar în temeiul art. 90 Cod penal, cu sespendarea condiționată a acesteia pe un termen de probațiune de 1 (unu) an.

Respectiv, instanța sesizează faptul că infracțiunea pentru săvârșirea căreia inculpatul Susanu Alexandru urmează a fi recunoscut vinovat și pedepsit prin prezenta sentință a fost săvârșită înainte de pronunţarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central nr. 1-892/2024 din data de 18 martie 2025.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani şi în privinţa minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

(1^1) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna dintre ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa, alta decât închisoarea, pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă urmând să se încadreze în maximele pedepselor prevăzute în Partea generală a prezentului cod.

(2) La pedeapsa principală aplicată în cazul unui concurs de infracţiuni poate fi adăugată oricare din pedepsele complementare prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod, care stabilesc răspunderea pentru infracţiunile de a căror săvîrşire persoana a fost declarată vinovată. Pedeapsa complementară definitivă stabilită prin cumul, total sau parţial, al pedepselor complementare aplicate nu poate depăşi termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod pentru această categorie de pedepse.

(3) Dacă pentru infracţiunile care intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art.87, şi instanţa de judecată nu va găsi temeiuri pentru absorbirea unei pedepse de către alta, ele se execută de sine stătător.

(4) Conform prevederilor alin. (1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

În acest mod, infracțiunea pentru săvârșirea căreia inculpatul Susanu Alexandru urmează a fi recunoscut vinovat și pedepsit prin prezenta sentință a fost săvârșită înainte de pronunţarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central nr. 1-892/2024 din 18 martie 2025, instanța constată că în prezenta cauză penală sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

Potrivit art. 87 Cod penal, (1) la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau a unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi

corespund 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. (2) Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa care va fi aplicată lui Susanu Alexandru prin prezenta sentință, instanța va adăuga pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 (unu) an, aplicată acestuia prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, în dosarul penal nr. 1-892/2024 (f.d. 82-85) și îi va stabili astfel pedeapsă definitivă pentru cumul de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 (unu) an și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 75000 lei.

Potrivit art. 87 Cod penal, pedepsele aplicate urmează a fi executate de sine stătător.

Subsecvent, reieşind din prevederile art. 64 alin. (3^1) Cod penal, instanţa menţionează că, inculpatul Susanu Alexandru este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

6. Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul a solicitat menținerea măsurii preventive în privința inculpatului – obligarea de a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare.

În dezbaterile judiciare apărătorul și inculpatul nu s-au expus pe marginea menținerii măsurii preventive solicitată de procuror.

În cadrul urmăririi penale, prin ordonanța organului de urmărire penală din 14 martie 2025, în privința lui Susanu Alexandru a fost aplicată măsură preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara pe un termen de 60 de zile, care expiră la data de 11 mai 2025 (f. d. 78).

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin. (1) din același articol.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 176, art. 178 și art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, instanța va menține respectiva măsură preventivă până la intrarea sentinței în vigoare.

7. Cu referire la mijloacele materiale de probă.

Soluționând chestiunea mijloacelor materiale de probă, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanțele organului de urmărire penală privind recunoaștere și anexare a mijloacelor de probă din 17 martie 2025, au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă un disc DVD-R, pe care se conține 2 fișiere video din momentul documentării lui Susanu Alexandru la data de 11 martie 2025 și copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558059 din data de 15 martie 2025 (f. d. 36, 37, 41, 42).

În conformitate cu art. 157 alin. (1) - (2) Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite

circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

Așa fiind, instanța consideră că mijloace materiale de probă (un disc DVD-R și copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558059 din data de 15 martie 2025), anexate la materialele cauzei penale, urmează să rămână în dosar pe tot termenul lui de păstrare.

8. Cu privire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat, Mititelu Sergiu în dezbateri judiciare, dar și potrivit rechizitoriului în cauza penală, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 375,80 lei, care au fost suportate în vederea stabilirii și constatării stării de ebrietate a lui Susanu Alexandru.

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) - (2) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, instanța va dispune încasarea din contul inculpatului Susanu Alexandru în beneficiul statului suma de 375, 80 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În circumstanţele specifice cauzei date, instanţa a mai luat în considerare şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, în condiţia neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului *(cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski şi PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman şi alţii împotriva României, § 42 şi a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.))*, or s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin şi alţii versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)*.

9. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 64 și 80^1 din Codul penal, articolelor 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1^4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Susanu Alexandru ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal, şi se condamnă pentru fapta săvârşită, stabilindu-i pedeapsa de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 75 000 (șaptezeci și cinci mii) lei, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa sus-indicată se adăugă pedeapsa neexecutată sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 (unu) an, aplicată lui Susanu Alexandru Alexandru prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 18 martie 2025, în dosarul penal nr. 1-892/2024, stabilindu-i acestuia pedeapsă definitivă pentru cumul de sentințe sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 1 (unu) an și amendă în mărime de 1500 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 75000 lei.

Potrivit art. 87 Cod penal, pedepsele aplicate urmează a fi executate de sine stătător.

În temeiul art. 64 alin. (3^2) Cod penal, inculpatul Susanu Alexandru este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din

momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se informează Susanu Alexandru că, în baza art. 64 alin. (5) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se menține în privința lui Susanu ***** în scopul asigurării executării pedepsei, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se încasează de la inculpatul Susanu Alexandru în beneficiul statului sumă de 375, 80 (trei sute șaptezeci și cinci,80) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Mijloacele materiale de probă: un disc DVD-R și copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 558059 din data de 15 martie 2025, se lasă în dosarul prezentei cauze penale pe toată durata păstrării lui.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința pronunțată integral la data de 06 mai 2025.

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Anatolii Blinov

Copia corespunde originalului,
Judecător Anatolii Blinov